

ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ฉบับที่ ..

ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการคำนวณ และอัตราขึ้นสูงของค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่ง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๑๐) ประกอบมาตรา ๔๑/๑๓๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๑๔) พ.ศ. ๒๕๖๒ คณะกรรมการการบินพลเรือนกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการคำนวณ และอัตราขึ้นสูงของค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งในเส้นทางบินภายในประเทศ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน ฉบับที่ .. ว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการคำนวณ และอัตราขึ้นสูงของค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่ง”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) กฎกระทรวงกำหนดอัตราขึ้นสูงสำหรับค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่ง พ.ศ. ๒๕๕๔ ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๔

(๒) ประกาศคณะกรรมการการบินพลเรือน เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณค่าโดยสารและค่าระวางสำหรับอากาศยานขนส่งในเส้นทางบินภายในประเทศ พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกาศ ณ วันที่ ๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“บริการเต็มรูปแบบ” หมายความว่า บริการที่ผู้ประกอบการอากาศยานขนส่งจัดให้แก่ผู้โดยสารทุกรายอย่างเท่าเทียม อย่างน้อยครอบคลุมถึงน้ำหนักสัมภาระลงทะเลเปียนอย่างน้อยยี่สิบ (๒๐) กิโลกรัม บริการอาหารและเครื่องดื่มบนเครื่อง และบริการเลือกที่นั่ง โดยไม่คิดค่าธรรมเนียมเพิ่มเติม

“บริการต้นทุนต่ำ” หมายความว่า บริการที่ผู้ประกอบการอากาศยานขนส่งจัดให้แก่ผู้โดยสารซึ่งน้อยกว่าบริการเต็มรูปแบบ

“ผู้ประกอบการ” หมายความว่า ผู้ประกอบการอากาศยานขนส่งในเส้นทางบินภายในประเทศ

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการสำนักงานการบินพลเรือนแห่งประเทศไทย

หมวด ๑
ค่าโดยสาร

ข้อ ๕ การให้บริการสำหรับการขนส่งคนโดยสารของผู้ประกอบการในแต่ละเส้นทางให้เป็นไปตามรูปแบบบริการรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง ดังต่อไปนี้

- (๑) บริการเต็มรูปแบบ
- (๒) บริการต้นทุนต่ำ

ข้อ ๖ การเก็บค่าโดยสารของผู้ประกอบการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณดังต่อไปนี้

- (๑) ให้ใช้ต้นทุนรวมของผู้ประกอบการที่มีต้นทุนการให้บริการสูงสุด
- (๒) ให้ใช้อัตราการบรรทุกร้อยละหกสิบ (๖๐) ของเส้นทางบินรวมเป็นจุดคุ้มทุน
- (๓) ให้แบ่งกลุ่มตามระยะทางบินเพื่อกำหนดค่าโดยสาร ตามที่กำหนดในข้อ ๗
- (๔) การกำหนดค่าโดยสารชั้นที่สูงกว่าชั้นประหยัด ให้เรียกเก็บสูงกว่าอัตราค่าโดยสารชั้นประหยัดได้ไม่เกินร้อยละสามสิบ (๓๐)
- (๕) ให้เรียกเก็บค่าโดยสารได้ไม่เกินอัตราชั้นสูงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘
- (๖) การแสดงค่าโดยสารในทุกช่องทางการจำหน่ายและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้ผู้ประกอบการแสดงค่าโดยสารที่รวมต้นทุนทุกรายการที่เกี่ยวกับค่าโดยสาร

ข้อ ๗ การแบ่งกลุ่มตามระยะทางบินเพื่อกำหนดค่าโดยสาร ให้แบ่งออกเป็นสองกลุ่ม ดังนี้

(๑) กลุ่มที่ ๑ กลุ่มที่ไม่ควบคุมค่าโดยสาร คือ เส้นทางบินที่มีระยะทางบินไม่เกินสามร้อย (๓๐๐) กิโลเมตร ซึ่งมีการเดินทางภาคพื้นสะดวกและเส้นทางบินซึ่งเป็นการบินเชื่อมระหว่างภาคโดยไม่แวะท่าอากาศยานในกรุงเทพฯ ให้กำหนดค่าโดยสารโดยเสรี แต่ต้องไม่เกินอัตราชั้นสูงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๘

(๒) กลุ่มที่ ๒ กลุ่มที่ควบคุมค่าโดยสาร คือ

(ก) เส้นทางบินที่มีระยะทางบินไม่เกินสามร้อย (๓๐๐) กิโลเมตร และมีการเดินทางภาคพื้นไม่สะดวก ให้ผู้ประกอบการที่ให้บริการเต็มรูปแบบและผู้ประกอบการที่ให้บริการต้นทุนต่ำกำหนดค่าโดยสารได้ไม่เกินยี่สิบสอง (๒๒) บาทต่อหนึ่ง (๑) กิโลเมตร

(ข) เส้นทางบินที่มีระยะทางบินเกินสามร้อย (๓๐๐) กิโลเมตร ให้ผู้ประกอบการกำหนดค่าโดยสาร ดังนี้

๑) เส้นทางบินที่ผู้ประกอบการให้บริการเต็มรูปแบบให้กำหนดค่าโดยสารได้ไม่เกินสิบสาม (๑๓) บาทต่อหนึ่ง (๑) กิโลเมตร

๒) เส้นทางบินที่ผู้ประกอบการให้บริการต้นทุนต่ำให้กำหนดค่าโดยสารได้ไม่เกินเก้าจุดสี่ศูนย์ (๙.๔๐) บาทต่อหนึ่ง (๑) กิโลเมตร

ข้อ ๘ อัตราขั้นสูงสำหรับค่าโดยสาร ให้ผู้ประกอบการเรียกเก็บได้ ในอัตราไม่เกินสามสิบ (๓๐) บาทต่อหนึ่ง (๑) กิโลเมตร

ข้อ ๙ ให้ผู้ได้รับการจัดสรรเส้นทางบินภายในประเทศเป็นครั้งแรก หรือผู้ประกอบการที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงรูปแบบบริการหรืออัตราค่าโดยสารที่เรียกเก็บ ยื่นขอความเห็นชอบรูปแบบบริการและอัตราค่าโดยสารที่จะเรียกเก็บต่อผู้อำนวยการล่วงหน้าไม่น้อยกว่าหกสิบ (๖๐) วันก่อนวันที่ประสงค์จะใช้รูปแบบบริการและอัตราค่าโดยสารดังกล่าว

ข้อ ๑๐ ผู้ประกอบการที่ได้รับความเห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบบริการตามข้อ ๙ อันเป็นผลให้ค่าโดยสารปรับลดลงเพื่อให้สอดคล้องกับรูปแบบบริการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการในข้อบังคับนี้ ต้องชดเชยค่าโดยสารส่วนต่างที่ลดลงให้แก่ผู้โดยสารที่ได้ชำระเงินเกินอัตราค่าโดยสารที่ได้รับความเห็นชอบ

ในกรณีที่ผู้ประกอบการได้รับความเห็นชอบให้เปลี่ยนแปลงรูปแบบบริการ อันเป็นผลให้อัตราค่าโดยสารเพิ่มขึ้นจากอัตราค่าโดยสารที่ผู้โดยสารได้ชำระแล้ว ผู้ประกอบการไม่อาจเรียกเก็บค่าโดยสารส่วนต่างที่เพิ่มขึ้นจากผู้โดยสารได้

ข้อ ๑๑ ให้ผู้ประกอบการประกาศรูปแบบบริการของผู้ประกอบการที่ได้รับความเห็นชอบในแต่ละเส้นทางบินภายในประเทศ ประกอบอัตราค่าโดยสารที่ได้รับความเห็นชอบอย่างเปิดเผยต่อสาธารณะ ณ ที่ทำการของผู้ประกอบการ สถานที่จำหน่ายบัตรโดยสาร ในเว็บไซต์ของผู้ประกอบการ และในทุกช่องทางการจำหน่าย

หมวด ๒

ค่าธรรมเนียม

ข้อ ๑๒ การเก็บค่าธรรมเนียมของผู้ประกอบการ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการคำนวณดังต่อไปนี้

(๑) ให้กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมโดยเทียบเคียงกับค่าธรรมเนียมในเส้นทางระหว่างประเทศที่มีระยะทางบินใกล้เคียงกันเป็นเกณฑ์การคำนวณค่าธรรมเนียมสินค้าทั่วไป

(๒) วิธีการคำนวณค่าธรรมเนียม ให้คิดตามน้ำหนักสินค้าและระยะทางบิน

(๓) ค่าธรรมเนียมให้แบ่งตามประเภทสินค้า ตามที่กำหนดในข้อ ๑๓

(๔) อัตราค่าธรรมเนียมเฉพาะอย่าง (specific commodity rates) ให้เรียกเก็บต่ำกว่าอัตราค่าธรรมเนียมสินค้าทั่วไป

(๕) อัตราค่าธรรมเนียมพิเศษ (class rates) ให้เรียกเก็บสูงหรือต่ำกว่าอัตราค่าธรรมเนียมสินค้าทั่วไป ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับประเภทสินค้า

(๖) การปรับเพิ่มอัตราค่าระวาง ให้ปรับเพิ่มในสัดส่วนเดียวกับการปรับเพิ่มอัตราค่าโดยสาร

(๗) ให้เรียกเก็บค่าระวางได้ไม่เกินอัตราขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๔

ข้อ ๑๓ ค่าระวางให้แบ่งตามประเภทสินค้า ดังนี้

(๑) อัตราค่าระวางขั้นต่ำต่อใบตราส่งสินค้าหนึ่ง (๑) ใบ กรณีที่ค่าระวางต่ำกว่าการคำนวณตามน้ำหนักสินค้า

(๒) อัตราค่าระวางสินค้าทั่วไป (general cargo rates) แบ่งออกเป็น

(ก) อัตราค่าระวางสินค้าสำหรับสินค้าที่มีน้ำหนักต่ำกว่าสี่สิบลำ (๔๕) กิโลกรัม ให้คิดในอัตราศูนย์จุดศูนย์สี่ (๐.๐๔) บาทต่อกิโลกรัมต่อกิโลเมตร

(ข) อัตราค่าระวางสินค้าสำหรับสินค้าที่มีน้ำหนักตั้งแต่สี่สิบลำ (๔๕) กิโลกรัมขึ้นไป (Q๔๕) ให้คิดค่าระวางร้อยละเจ็ดสิบลำ (๗๕) ของอัตราค่าระวางปกติ

ข้อ ๑๔ อัตราขั้นสูงสำหรับค่าระวาง ให้ผู้ประกอบการเรียกเก็บได้ ในอัตราไม่เกินห้าสิบลำ (๕๐) บาทต่อหนึ่ง (๑) กิโลกรัม ในกรณีที่ค่าระวางตามน้ำหนักสินค้าต่ำกว่าค่าระวางขั้นต่ำต่อใบตราส่งสินค้าหนึ่ง (๑) ใบ (minimum charge) ให้ผู้ประกอบการเรียกเก็บตามค่าระวางขั้นต่ำต่อหนึ่งใบตราส่งสินค้า ในอัตราไม่เกินห้าร้อย (๕๐๐) บาทต่อใบตราส่งสินค้าหนึ่ง (๑) ใบ

ข้อ ๑๕ รูปแบบบริการและอัตราค่าโดยสารในแต่ละเส้นทางบินภายในประเทศของผู้ประกอบการที่ได้รับความเห็นชอบจากผู้อำนวยการอยู่ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ ให้ถือว่าได้รับความเห็นชอบตามข้อบังคับนี้ และให้คงใช้ได้ต่อไปจนกว่าจะถูกเพิกถอนความเห็นชอบ

ข้อ ๑๖ บรรดาคำขอที่ยื่นไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้ใช้บังคับ และยังคงอยู่ในระหว่างการพิจารณาของผู้อำนวยการ ให้ถือว่าเป็นคำขอตามข้อบังคับนี้และให้ดำเนินการกับคำขอดังกล่าวตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ. ๒๕๖๗

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม
ประธานกรรมการการบินพลเรือน